

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληστέα καθ' ἔξαμηνιαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΔΕ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπῆν.

Απόλυτος ἀνάγκη χριστιανικῆς ἀνατρεφῆς
τοῦ λαοῦ.

‘Γψώνομεν καθ’ ἐκάστην Στέντορος φωνὴν ἐκ-
τραγωδοῦντες τὰ κοινωνικὰ κακὰ, ὃν κατα-
τρυχόμεθα· κοπτόμεθα πρὸ πάντων οἱ δημοσιο-
γραφοῦντες, καταφερόμεθα ἀμείλικτοι κατὰ τῶν
ἀρχόντων, Βάλλομεν καὶ κατὰ τῶν ἀνευθύνων
ζητοῦντες δι, τι τῷδε δικαιούμεθα νὰ ζητῶμεν,
τὴν πλήρη ἀπόλαυσιν τοῦ ἡμερουσίου, ώς εἰπεῖν,
ἄρτου τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τὴν
ἀγαθὴν διοικησιν. Συναίσθανόμενοι τὴν πονηρὰν
κατάστασιν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν σώματος ὑπα-
γορεύομεν εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἀλλεπαλλήλους
συνταγαῖς φαρμάκων, τὰ δποῖα ἔκαστος, κατὰ τὴν
ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν, νομίζει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἡττον πρὸς θεραπείαν πρόσφορα. ’Εν τῇ ἀδημονίᾳ
ἡμῶν ἐπὶ τῇ κακοδιοικήσει ἐλέγχομεν πικρῶς τοὺς
ἐκάστοτε τὰ κοινὰ πράττοντας. Εἰς δὲ τὴν τα-
τικὴν ταύτην, ἦν πρὸ ἡμίσεος αἰῶνος ἀπὸ τῆς πα-
λιγγενεσίας μας ἀκολουθῶν μεν, σήμερον ώς ἀντι-
πολιτευόμενοι, αὔριον ώς συμπολιτευόμενοι, οἱ ἄ-
χοντες ἡμῶν ἀποκρίνονται διὰ τῆς κατασκευῆς
ὅρμαθῶν νόμων πρὸς περιφρούρους τῶν δικαιωμά-
των μας. Καὶ δυστυχῶς ἔχομεν τοσούτους καὶ
τοιούτους γόμους, ὥστε ἐπὶ ’Ιουστιανοῦ, ἔχρει-
ἀσθη εἰς Τριβωνιανὸς πρὸς ἀνακάθαρσιν τῶν ’Ρω-
μαϊκῶν νόμων, ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε, μετὰ παρέλευσιν
μόνον ἡμίσεος αἰῶνος, ἔχομεν χρείαν νέου Τριβω-
νιανοῦ πρὸς ἀνακάθαρσιν τῶν ἡμετέρων.

Οἱ Νόμοι οὗτοι, συσκευαζόμενοι εἰς φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀρρώστων τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ὅποιας ὡφελεῖας εἰσὶ πρόξενοι δταν δὲν παρέχωνται τῷ κοινωνικῷ σώματι, δταν δὲν ἐφαρμόζωνται αὐτῷ δεδούτως; Πάντες ἀναγνωρίζομεν καὶ ξνομολογοῦμεν δτι ἡ Πολυνομία οὐδόλως ἀνταπεκρίθη εἰς τοὺς σκοπούς τοῦ γόμου, οὐδόλως ἐπέφερε τὰ προσδοκώναντα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, καὶ δτι, ἔξι ἐναντίας, ἐν τῇ πλυνμμόρφῳ αὐτῶν, ἴσος δυναμούσῃ σχεδόν τῇ ἀνομίᾳ κινδυνεύομεν νὰ πάθωμεν δπὸ δοφυρίας. Τὸ ἔγκλημα γαυρῆ πλεονάζον, προβίναζόμενον δοημέρας εἰς ταῖς τάξεσι τοῦ λαοῦ, εἰσελάσσαν δὲ καὶ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀρχόντων ἐκτείνει δλονέν ἀκατασχέτως τὰς κατακτήσεις του· Ἡ δημοσία τάξις συνεχῶς σαλεύεται. Οὔτε τὰ λακαγώγια τῶν λεγομένων φυλακῶν καὶ τῶν δεσμωτηρίων, οὐδὲ διατάρκησις τῆς ἀποτροπαίου μηχανῆς του. Γκυλωτίνου περιφέάσουσιν ἵκανως τὴν κοινωνίαν, ἐνῷ ἀπανθρώπως βασανίζουσι τὸ σῶμα.

α Οι νόμοι βεβαίως, λέγει σοφὸς σύγχρονος συγγραφεὺς, οὗ τὰς σόδακας κρίσεις μετὰ σεβασμοῦ ἀναγράφομεν (ἀ) εἶναι λίαν ἀναγκαῖοι τῇ Πολιτείᾳ. Κατὰ Δημοσθένην εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς πόλεως ὁσπερ γάρ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω καὶ πόλις μὴ δύντων νόμων καταλύεται. Άλλα καὶ κατὰρχαῖον τινα συγγράφει, οἱ πολλοὶ νόμοι οὐδὲν ἄλλο ὑπεμφαίνουσιν, ἢ ἀδυναμίαν ήθικὴν καὶ ἐπο-

μένως κατάπτωσιν τῆς πολιτείας. "Οσπέρ ὅπου φάρμακα πολλὰ, ἐνταῦθα καὶ νόσοι πλεῖσται, φύτω δὴ καὶ ὅπου νόμοι πλεῖστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικεῖται μεγάλη. Κατὰ δὲ τὸν Θεόφραστον, ἀλλγῶν οἱ ἀγαθοὶ δέονται νόμων, οὐ γάρ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται".

Ποῦ ἔγκειται ἄρα γε τὸ κακὸν; μὴ τάχα ἔγκειται, ὡς τίνες συμπεραίνουσιν, εἰς τὸ λίαν φιλελεύθερον ἥμῶν πολιτεύμα; Εἶναι ἀληθέστατον, ὡς ἀξιοτάτη λέγει ὁ αὐτὸς ἡμέτερος συγγραφεὺς, ὅτι εἴναι οἱ ἔθνεσι βασιλεύει μεγάλη ἐλευθερία, ἡ ἔξουσία ἐν διαφόροις βαθμοῖς ὑπὸ παντόιων προσώπων ἀσκούμενη, ἐπεκτενεῖται εἰς πόλλους, καὶ ἐντεῦθεν κατασκευάζονται πολλοὶ ἄρχοντες, πρὸς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἴσχυροι καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν, πάντες δ' εὗτοι, κατὰ Ζάλουκον, καὶ ἀμαρτάνοντες κεῖνται ὡς τὰ πολλὰ ἐκτὸς τῆς τῶν νόμων ἴσχυος, καὶ οὐ μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς οὐδόλωις διστάζουσιν, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τῶν πατρώνων αὐτῶν, νὰ καταπατῶσι τοὺς νόμους μόνον δὲ οἱ πτωχοὶ καὶ ἀδύνατοι τιμωροῦνται Οἱ νόμοι, λέγει ὁ ἀρχαῖος τῶν Λοκρῶν νομοθέτης διοιοι τοῖς ἀρχαγόις πεφύκασι, καὶ γάρ εἰς ἔκεινα ἔαν ἐμπέσῃ μυία ἢ κώνωψ κατέχεται, ἔαν δὲ σφῆς ἢ μέλισσα, διαρρήξασα ἀφίπταται ὠσαύτιας καὶ ἐν τοῖς νόμοις ἀν ἐμπέσῃ πέντης συνέχεται καὶ κρίνεται ἔαν δὲ πλούσιος, ἢ δυνατὸς λέγειν, διαρρήξας ἀποτρέχειν.

Ἐλευθερίαν του ὡς πολίτευμα ἡμῶν, μ' ὅλην τὴν ἄκρατον
ἐγένετο τὸ πολίτευμα ἡμῶν, τὴν κραταιότερην, καὶ εὐδάκτυμον³. Αγ-
γίλᾳ, εἰ καὶ ὑπὸ ἀλλοίας τινας συνθήκας, δὲν δύ-
ναται νὰ θεωρηθῇ αὐτὸ καθ' ἔσχυτὸ ὡς ἀμεσο-
αἴτιον τῆς κοινωνικῆς ἡγεμόνης καχαξίας καὶ κακο-
πολιτείας.

Αλλαγοῦ λοιπὸν ζητητέον τὸ κακὸν, τὴν ἔδραν
τοῦ κοινωνικοῦ νοσήματος.

Μή πλάνωμεθα ἔκουσις· πρέπει νὰ τὸ δρμολογήσωμεν εἰλικρινῶς. Τὸ κακὸν προφανῶς κεῖται ἐτῇ ἐλλείψει, κατὰ μέγα μέρος, ἀληθοῦς Χριστιανικῆς ἀγαπηργῆς, καὶ ἐπομένως ἀληθοῦς ηθικῆς μορφώσεως. Μόνη ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφὴ χαλινγωγοῦσσα ἐξ νεαρᾶς ἡλικίας τῷ ἀνθρώπων πάθῳ, μετριαζούσα τὴν δρμὴν αὐτῶν, ηθικοποιοῦσα, παρέχει εἰς τὸ Λογικὸν τὸ φυσικὸν αὐτοῦ κράτος ἐπιτῶν φύσικῶν τῆς καρδίας δρμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ὑπαγόρευει εἰς τὴν συνείδησιν τὸν σεβασμὸν τῶν κοινωνικῶν νόμων. Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ ἐλλείψει ταύτη κεῖται τὸ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ὑποδαυλίζεται διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐκ τῆς Δύσεως πολυειδῶν καὶ πολυτρόπων, ὑφερποντισῶν ἐν τῇ νεαρᾷ κοινωνίᾳ ἡμῶν γνωστῶν ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν τοῦ Υἱομού τοῦ θεοκισμοῦ, τοῦ πατθείσμου τῆς ἀνεξαρτήτου ηθικῆς, τῶν μωριῶν τούτων, τὰς δόποιας διάγοιας πεφυσιωμένας ψυχαῖς μοχθηραῖς, ὑπὸ τῷ προσχρυμα φιλοσοφικῆς δῆθεν ἐρεύνης τῆς ἀληθείας διαδιδουσιν σατανικῶς, ἐργαζόμεναι λελειθότως διὰ τῆς ἀποπλανήσεως τῶν πολλῶν, ποδὸς ἀνατροπὴν τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων καθεστώτων, ἄγουσαν εὖθις εἰς τὴν τῶν πολιτειῶν ἀποσύνθετιν.

σε Μέγα δυστύχημα συμβαίνει παρ' ήμεν, ἀναφωνεῖ μετά ψυχικοῦ ἄλγους δ αὐτὸς σύγγρυπονος σύγγραφεὺς, δ τὰς μωρίας τῆς ἀθέταις στιγματίζων· συμβαίνει κακὸν ὑποσκάπτον τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνεοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος, τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ψυχρότης πρὸς τὴν θρησκείαν, ἡ μετά τινος ἐπιτάσεως τὰς συνειδήσεις τῆς κοινωνίας δηλητηρίζουσα, ἥτις ἀντὶ νὰ ἐλαττοῦται, τούναντίλον κορυφοῦται. Τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα δὲ χείμαρρος καταρρέει· Ὁ Θεὸς καθίσταται ὅτε μὲν ἀντικείμενον ψυχῆς ἀδιαφορίας, ὅτε δὲ μῦθος· κατὰ συέπειαν δὲ ἡ ἥσικὴ χειραφετεῖται καὶ καθίσταται δλῶς ἀνεξάρτητος ἀπ' ἀυτοῦ. Ὅθεν τὰ ἥθη ἐστιμέραι διαφθίζονται καὶ παραλύουσιν, ἀκτὶς δὲ διορθώσεως τοῦ κακοῦ δὲν ὑποφύσκει... Μηδὲς ἀπατάσθω. "Ολοι οἱ νόμοι, οὓς δύναται νὰ θετεῖσῃ τὸ ἄγαν φιλελεύθερον ἡμῶν κοινούσιον, δλοι οἱ σοφοὶ θεσμοί, οὓς δύναται νὰ περαγάγῃ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐλευθερία ἡμῶν, ἀνευ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ἀνευ εὐσεβείας δὲν δύνανται νὰ θικόποιεσσι, νὰ φέρωσιν θύικὰ ἀποτελέσματα, διέτι ἐμποιοῦσιν ἔξιτερικόν πινα φόβον καὶ τιμωροῦσι μόνον τὰ φανερὰ ἀμαρτήματα, ἡ δὲ καρδία ἀφίεται ἐλευθέρος, καὶ ὁ ἀνθρώπος φύσει προσπαθῶν ν ἀμαρτάνη κρυφίων, κακῶν· τὰ πλείστα τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ. ὑπεκφεύγει τὴν τοῦ νόμου τιμωρίαν. Εάν λαπόν τοι αἰώνιος νόμοι, οὓς δ Θεὸς ἔχαραξεν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἀνθρώπου, δὲν λειτουργῶσι, δὲν καθιστῶσι τὸν ἀνθρώπου πεύθυνον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, τὰ πάντα ἀποβένουσι μάταια. Ἀρχὴ σωτηρίας ἀνθρώπων, λέγει σοφὸς τις φωματος, ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος, καὶ φίλα πάντων τῶν ἐν ἡμίν ἀγαθῶν δ τοῦ Θεοῦ νόμους· οὔτε δέ Θεοῦ νόμος ἀνευ φόβου, οὔτε φόβος· ἀνευ νόμου· δέ μὲν γάρ νόμος τῶν τεταγμένων ὑπηρέτην ἔχει τὸν φόβον, δὲ φόβος τὸν προστεταγμένον δικαστὴν ἔχει τὸν νόμον. Μία λέγει καὶ δ πρύτανις τῶν φιλοσόφων, δ Ἀριστοτέλης, εἶγας ἡ πηγὴ τῶν ἀρχῶν ποιῶν ὑγιθρωπίνους μεγαλειού, δ Θερός· μία εἶναι δὲ ἀκλόνητος βάσις ευδαιμονος κοινωνίας, ἡ εὐσεβεία, ἀργὴ προστηπόνων μὲν δ Θεὸς, ἀρετῶν δὲ ἀρίστην ἡ εὐσεβεία. Οἱ μὴ γνωσκούτες καὶ μὴ λατερεύοντες τὸν Θεόν εἶναι ἀσφοροί, ζωδίεις, ἀλογοί δια τοῦ ἀνψυχούμενος ὑπεράνω τῆς φθαρτῆς ὥλης, τῶν παθῶν, τῶν ἐπιγένεσῶν· εἶναι δὲ καὶ ἐπίθουλοι καὶ κακοθεῖες ὡς ἀνατρέποντες τὸ ιερόν καθεστώς, τοὺς νόμους τῆς ὥλης οὓς θήικης, ἔφ' ὧν στηρίζεται τῆς πολιτείας ἡ εὐδαιμονία. Ἐτερος δὲ σοφός, δ Δημοσθένης, προστιθησιν. ε Ἀριστα τιμήσεις τῶν Θεῶν, δταν Θεῷ δι' ἀρετῆς τὴν διάνοιαν διμοιώσησε.

^{την} ἀριθμούς την παραπάνω συντελεστήν, οπότε παρατητέον είναι να λέμε ότι η παραπάνω συντελεστή έχει την μορφή:

(ά) Δ. Λάζας. Πραγματεία πεοὶ τῶν κατὰ τοὺς
χρόνους ἡμῶν ἀπειστρεικῶν Ἰδεῶν, 1879.

διηργανώσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. κα-
τελλήλων εἰδίκῶν σχολῶν πρωρισμένων εἰς τὴν
ἀληθῆ χριστιανικὴν ἀνατροφὴν τοῦ λαοῦ, διν, θίεν
καὶ σῖν στρέψωμεν τὰ ὄμματα ἡμῶν, οὐδὲπού βλέ-
πομεν οὐδὲ ἄκρῳ δικτύῳ μεταλαμβάνοντα τῆς
ἀληθοῦς χριστιανικῆς πνευματικῆς ἀμέροσίας. Καὶ
τις ν' ἀμφισσητήσῃ δύναται ἐλλόγως διτὶ ἐν τε τῇ
οἰκογενείᾳ, τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, καθ' ὅλα τὰ στά-
δια τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐν τῷ 'Εὐκλησίᾳ ἢ Θρη-
σκευτικῇ διδασκαλίᾳ η̄ ἐλλείπει τέλεον, η̄ εἶναι τὸ
μᾶλλον πάρεργον μάθημα, τὸ μηχανικῶς καὶ με-
τὰ ψυχροτάτης ὠσεπιτοπολὺ ἀδιαφορίας παρὰ μὲν
τῶν διδασκάλων διδασκόμενον παρὰ δὲ τῶν μα-
θητῶν φιττακιζόμενον;

Μάταιοι! 'Εν ώ οἱ πλεῖστοι τοσαῦτα κατα-
σπαταλῶμεν πρὸς ἀνέγερσιν πολυτελῶν μεγάρων,
πρὸς πάχυνσιν καὶ ἔξωτερικὸν καλλωπισμὸν τῆς ἀ-
θλίας σαρκός, πρὸς τέρψιν τῶν αἰσθήσεων. 'Ενῷ δέ
ἐπιτοπλεῖστον ἀφειδῶς δαπανῶμεν ὅπως διδαχθῶσι
τὰ τέκνα μας βιοποριστικὴν τινα τέχνην ἢ ἐπι-
στήμην, νομίζοντες ὅτι οὕτω τὰ κατεστήσαμεν
καλούς, εὐτυχεῖς πολίτας, τὴν ἔλαχίστην δὲν λαμ-
βάνομεν πρόνιαν ὅπως προσπορίσωμεν αὐτοῖς τὴν
ἐπιστήμην τῶν ἐπιστημῶν, τὸν ἀτίμητὸν θεραπεὺν
τῆς γριστιανικῆς πίστεως, ἐφ' ἣς καὶ μόνη ἕδρά-
ζεται ἡ, τε ὑλικὴ καὶ ἥθικὴ παντοτεινὴ εὑδαι-
κοντα ἥμῶν τε καὶ αὐτῶν!

Ἐν ἐτέρῳ ἀξθιρῷ καταδείχωμεν δόποσον φοβερὸν οἰνῶντος τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον ἥμῶν αὐτῶν, τῶν τέκνων μας καὶ τῶν ἐπιγόνων, καὶ δποῖον τὸ μέλλον ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας οὕτως ἀμελουμένης καὶ περιφρονούμενης τῆς καλλιεργείας τοῦ γονιμωτάτου γραυτιανικοῦ ἀμπελῶνος.

Γ. Ι. Γκολφινόπουλος.

Πάτραι 7

*Αποδημῶν εἰς Γαστούνην ἔμεθον ἐκ τῶν ἐ-
φημερδῶν δτι ἔξετελέσθη ἡ θανατικὴ ποινὴ τοῦ
Πετράλδου ή Πετμεζᾶ. — "Οπως ἵστως εἰς τὴν
διάνοιαν πολλῶν ἀλλων, καὶ εἰς τὴν ἴδικήν μου
ἔγεννηθη ἡ ἀπορία πώς τὸ ἕδιον ἔργον δὲν ἔγένετο
κατ δι' ἀλλους ἐγκληματίας, ἐκτελέσαντας ἐν τῇ
πόλει μας ἐκτὸς στυγερὰ κακουργήματα. Τότε
βεβαιώς οὐδέποτε ἐφάντασθην δτι ἐγώ ἦμην δ
παραίτιος τῆς ἀνίσου ταύτης ἐφαρμογῆς τῶν νό-
μων. *Βετούτοις διεδόθη ἐνταῦθα, καὶ ἐπιστεύθη
ἴσως, δτι τῇ φροντίδι μου μεγάλοι ἐγκληματίαι
κατώρθωσαν τὰ διαφύγωσι τὰς συνεπείας τῶν ἀ-
νοιστουργῶν των. *Η ἐφημερίς σας τοῦδε λάχιστον
ἀρκετά ἐναργῶς ὑπαινίξετο τοῦτο.

Δέν ἀγνωθ ταῖς θολεράς πηγὰς, θήσιν διαδίδονται συχνὰ περὶ ἐμοῦ μυθεύματα καὶ συκοφαντίαι, εἰς οὓς τὸ δημότερον κοινὸν εἶναι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου συνειθερέμενον. Οὔτε δυσαρεστοῦμετ πολὺ διὰ ταῦτα λυποῦμαι μόνον διότι οἱ τὸν εὐτελῆ τούτων τρόπον τῆς κατ' ἐμοῦ ἀντιδράσεως μετερχόμενοι θκιατε τὴν ίδιαν αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸν ἐπίσημον γαρακτῆρα τῶν σέβονται.

Αφοῦ οὖτις ἔχουσι διστυχῶς τὰ πράγματα,
εὑρίσκομεν εἰς τὴν ἀνάγκην δὲ τῆς παρούσης νὰ
δηλώσω πρὸς τὸ κοινόν, ὅτι, καίτοι θεοβαίως ἡ
τύχη τῶν συμπολιτῶν μου δὲν μοὶ εἶναι ἀδιάφορος,
οὐδέποτε δύμας ἐπειδαθέμην τοῦ καθήκοντος χρη-
στεῦν πολίτου καὶ τιμίου πολιτευομένου.

Ἐνεκα τούτου ἡτο ἀδύνατον νὰ χορηγήσω τὴν συνδρομὴν μου εἰς ἔγκληματάς, οὓς ὁλόκληρος ἡ πόλις ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὴν κοινὴν ἀράν καὶ εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν νόμων. Πᾶς ἡθικὸς ἀνθρώπος ὁφεῖται νὰ παράσχῃ πίστιν εἰς τὴν ἑζήνησιν μου αὐτὴν, καὶ καθεὶς ὁφεῖται πρὸ τὴν δόσης πράσοχην εἰς παρέμοια ληρήματα, νὰ σταθμίζῃ καὶ κρίνῃ ταῦτα, μεταχειρίζομενος τὸ λογικὸν, ὅπερ δὲ ἀμιουργὸς τῷ ἔχαρισεν. Πῶς ἡτο δυνατὸν εἰς ἕμε, μετὰ μίαν πανηγυρικὴν καταδίκην, νὰ ἐπέμβω μεταξὺ τῆς συνειδήσεως τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχοντος, καὶ νὰ ἐπιβάλω ἔγω τὰς διατάξεις μου ὡς

κανόνα καὶ γνώμονα τοῦ δέοντος γενέσθαι; Τοι-
αύτην ἀδιακρισίαν καὶ δύναμιν ὅμοιογῶ διτὶ δὲν
ἔχω, ἀλλὰ καὶ οἱ πιστεύοντες τοιούτους μύθους
ἀποδεικνύονται σκανδαλωδῶς ἀδικοῦντες καὶ τὴν
κυβέρνησιν καὶ τὸν ἥγεμόνα τῆς ἴδιας αὐτῶν πα-
τρίδος.

Σάξ παρακαλῶ νὴ φιλοξενήσωτε εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν τὴν παροῦσαν, ἃν καὶ θραύσεως αὕτη ἔρχεται διὰ τὴν ἀπουσίαν μου.

Πρόθυμος φίλος
Α. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Α. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Ἐν Πάτραις τὴν 7 Σεπτέμβριον 1882

**Αξιότιμε κ. συντάπτα τοῦ «Φορολογουμένου»
καταχωρίσατε τὰ ἐπόμενα ἐπ' εὐθύνην μου.**

Αυτοῦμαι ἀφ' ἑνὸς πολὺν, διότι δὲ καὶ Δῆμαρχος καὶ πρεσφορικῶς δὲ ἕδιος καὶ διάταν δργάνωντο μὲν συκοφαντεῖ καὶ θέλει νὰ μὲν παραστήσῃ εἰς τοὺς συμπολίτας μου ως συνομώσαντα μετ' ἄλλων νὰ καταστρέψω τὴν πλατείαν τῶν εἰς Γψηλῶν Ἀλωνίων δημοτικῶν ἀποτελεῖ τὸ δραιότερον ἔργον τῆς Δημαρχίας του, χαίρω δμας ἀφ' ἐτέρου πολὺ, διότι δὲ ἕδιος δίδει ἀφορμὴν νὰ ἔξετασθωσι τὰ ἔργα του, αἱ ψευδολογίαι του, αἱ δημοκοπικαὶ ἐνέργειαι του, οὐτωδὲ ἔκαστος τῶν συμπολιτῶν μας δυνηθῇ νὰ ἔκτιμηται τὰ γενόμενα καὶ νὰ ἀποφανθῇ ὑπὲρ τίνος εἶναι τὸ δίκαιον.

Ἐσίγησα, κ. συντάκτα, διπόταν ἀδικούμην ὑιὰ
τῶν πραγμάτων παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ προ-
ετίμησα νὰ ζημιώθω παρὰ νὰ παρεμβάλλω ἐμπό-
δια εἰς τὴν ἔκνομον ἐνέργειαν αὐτοῦ· δὲν δύναμαι
ὅμως νὰ σιγήσω ἥδη, διπόταν θέλωσιν ἀφοῦ μὲ
ἔξημιώσαν, νὰ μὲ συκοφαντήσωσι, καὶ ὑπὸ τὸν
τεχνητὸν θύρουσον, τὴν συκιφαντίαν, τὴν ῥαδιούργιαν,
τὰ παραπτήματα τοῦ Σταματοπούλου, θέλουσι νὰ
κρύψωσι τὰ ἴδια λάθη καὶ τὴν μοχθηρίαν.

‘Οι γνωστοί, διατελώ δὲ ίδιοικτήτης τῶν πρὸς
δυσμάς τῆς πλατείας τῶν εἰς Τύφλων ‘Αλωνίων οἰκοπέδων’ χάριν δὲ τῆς πλατείας; ταύτης ἀφηρέ-
θην μέρος τῶν οἰκοπέδων μου, δυνάμει σχεδίου ἐγ-
κεκριμένου. ‘Η ἀφαιρεθεῖσα αὕτη ίδιοικτησία μου
δὲν ἦτο προωρισμένη δι’ ἑδόνη, οὔτε διὰ τάφρου,
ἥτο πρὸς παρέκτασιν τῆς πλατείας, καὶ ἵνα
διευκολύνῃ τὴν πρὸς δυσμάς κλίσιν αὐτῆς καὶ
διευκολύνῃ οὕτω ἡ μετὰ τῶν καθέτων δρόμων
τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως συγκοινωνία,
ὅπως ἀναπτυχθῆσται κατωτέρω.

Κατά κακήν τύχην ίδικήν μου καὶ τῆς πλατείας τὸν κανονισμὸν τῆς πλατείας ταύτης ἐπεξείρησεν ὁ κ. Δήμαρχος Πατρέων, πατὰ σχέδια τῆς ίδικῆς του ἐφευρέσεως¹ λέγομεν τῆς ίδικῆς του ἐφευρέσεως, διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οὐδὲν τῶν γνωστῶν σχεδίων ἐτήρησεν, οὐδὲ ἀνέθεσε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς μηχανικὸν ἐπιτίγμονα. "Ολοι διαμεν καὶ γνωρίζομεν τίνι τρόπῳ ἐσχεδιάσθη ἡ ἓν λόγῳ πλατείᾳ. 'Ο κ. Δήμαρχος ἥτο ὁ ἀρχιμηχανικὸς, ὅπισθεν του ἔτρεχεν ὁ κ. Σόφιος, ἀλλον ὑπύκα τῆς δημοπλατείας αὐταρκείας ὁ κ. Τζέτζος δροτις ἥδυνατο νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ γενόμενα δὲν ἀνείχθη. Σήμερον ἀπεφάσιζαν νὰ κάμουν τοῦτο, αὐτοὺσιν τὸ ἀγέλο ἐπροχώρουν πειραματικῶς, ἦκουον ἔνιοτε καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐκεῖ περιπατούντων τὸ μόνον διπερ δὲν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν ἥσαν οἱ κανόνες τῆς καλαισθησίας, τὰ σχέδια τῆς πόλεως, ἡ τύχη τῆς μεσομβρινῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἡ τύχη τῶν κάτωθι οἰκοπέδων. 'Η μένη φροντίς των ἥτο νὰ μὴ τοὺς πάρη μάτι μηχανικοῦ καὶ νὰ τελειώσουν μιαν ὥστα προτήτερα τὴν πλατείαν, διὰ γὰ τὴν δαπτίσουμ.

*Εντούτοις ὑπῆρχε σχέδιον τῆς πλατείας ταύτης, συντεταγμένον ὑπὸ μηχανικῶν ἐγκρίτων, πρὸ χρόνων, καὶ πρὶν ἡ ἔγω γίνωσικότητης παρακειμένων οἰκοπέδων καὶ πρὶν ἡ ὁ κ. Δήμαρχος γίνηται οὗτος. Οπόταν ἐκτελοῦντο τὰ τεράστια ἔργα, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἐσπευσα νὰ καταδεῖξω τῷ κ. Δημάρχῳ ὅτι θυσιάζει τὴν πλατείαν εἰς τὴν ἀμάθειάν του, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καλαιούσθησίας εἰς τὰς ἔγωστικὰς τάσεις του, ἀλλ᾽ ὁ κ. Δήμαρχος

είχε τόσους θαυμαστάς τού ἔργου του ὥστε οὐδεμίαν έδιδε προσοχὴν εἰς τὰς παρατηρήσεις μου,
δυστυχῶς καὶ σεῖς κ. συντάκτα πρὸς ὃν ἐπανειλη-
μένως κατέγγειλα τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Δημάρχου,
οὐδὲ μνείας ἡξιώσατε τῶν λόγων μου.

‘Ο κ. Δημαρχος θέλων ν’ ἀποτρέψῃ τὴν προσο-
χὴν τῶν ἀμερολήπτων εἰς ἐκ τῶν παρασάσσεών μου,
συστηματικῶς ἰσχυρίζετο διει ἔγω ηξίουν χάριν
τῶν οἰκοπέδων μου νὰ καταβιβάσῃ τὴν πλατείαν,
νὰ τὴν κάμη κρημόν καὶ τὰ παρόμοια, ἀτινα οὐδέ-
ποτε ἔσχον κατὰ διάνοιαν κἄν καὶ διερμήνευε τὰς
ἰδέας μυσ, ὅπως τῷ ἡρεσκε καὶ ἀνευ ἐντολῆς ἔγω
δὲν ἔζητον ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὅπερ
οἰκτρῶς παρειδιάζετο, ἔζητον βεβαίως νὰ μὴ
μειωθῇ ἢ ἀξία τῆς περιουσίας μου, δι’ ἀσυνέτων
καὶ παρανόμων ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὴν πλατείαν νὰ
διαφυλάξω ἀπὸ τὰ τραγελαφικὰ κατασκευάσματα.

Αλλ' είναι τούλαχιστον ἀληθὲς ὅτι ἐφερμόζο-
μένου τοῦ σχεδίου, ἡ πλατεία ἐβλάπτετο, ἔχαν
τὴν πρὸς τὴν Θάλασσαν θέαν, καὶ ὅτι δὲ κ. Δήμαρ-
χος ἐν τῇ μηχανικῇ του μεγαλοφυέᾳ ἔκρινε δέον
νὰ τροποποιήσῃ τὸ σχέδιον, νά μὴ τὸ λάθη πορῶς
ὑπ' ὄψιν, νά μὴ ἐφωτήσῃ μηχανικὸν, νὰ ἔγειρῃ τὰ
ἀποτρόπαια ἔκεινα τείχη, νά καταστήσῃ αὐτὴν
ἀπρόσητον ἐκ τῆς δυτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς διὰ νὰ
τὴν ἔξασφαλίσῃ οὕτω ἐκ τῶν κακῶν τοῦ ἐγκεκρι-
μένου σχεδίου; Πρέπει ν' ἀπώλεσέ τις σὺν τῷ λογι-
κῷ καὶ τούς δρθαλμούς, διὰ νὰ ἴσχυρισθῇ τοιοῦτον
τι, καὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὅπως ἥδη κατε-
σκευάσθη ἡ Πλατεία ἀφεύκτως χάνει τὴν θέαν
καὶ ἔαν ἀκόμη οἰκοδομήσω ἔκει ὅπου μοι θέτει
γραμμὴν ὁ κ. Δήμαρχος τῇ συναίνεσι καὶ τοῦ
φίλου του Σταματοπούλου, εἰς δέκα δηλονότι μέ-
τρων ἀπὸ τῆς πλατείας ἀπόστασιν.

Ποτὸν ἦτο τὸ σχέδιον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δόποιου ἐγώ ἐπέμενον καὶ τὶ ἔζητεῖτο νὰ ἐπιτευχθῆ δι' αὐτοῦ. Τό σχέδιον κατηρτίσθη κατόπιν ἐμβούθους ἐπιστημονικῆς μελέτης διακεκριμένων μηχανικῶν, οἵτινες Ἑλαῖον ὑπὲρ ὅψιν τὴν φύσιν τοῦ ἔδαφους, τὴν ἐκτασίν καὶ τὰ φυσικὰ προσάντα τῆς θέσεως, διπερ ἐπέπρωτο νὰ θυσιασθῇ εἰς τὴν παχυλωτέραν ἀμάθειαν καὶ τὸ ἀλογώτερον πεῖσμα. Κατὰ τὸ σχέδιον, πέρχν τοῦ πρὸς δυσμᾶς φυσικοῦ δρίου τῆς πλατείας αὕτη ἐπεκτείνετο κατὰ δέκα μέτρα, ἡ ἐκτασίς δ' αὐτὴ ἐλήφθη ἐκ τῆς ἴδιοκτησίας μου, ἵνα χρησιμεύσῃ ὑπὲρ τῆς πλατείας καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκτέλεσιν σχεδίου λαμπροῦ. Τὸ ἀρχικὸν ὕψος τῆς ἐπιφανείας τῆς πλατείας, πρὸς τὸ ἀρκτοδύτικὸν μέρος τῆς πλατείας, ἔνθα καταλήγει ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου διὰ θεατρικῆς συνεισφορᾶς κατασκευασθεῖσα ἀνωφέρης δόδος ἥτο χαμηλότερον ἀπὸ τὸ ἀνατολικόν, ἔνθα κεῖται τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Στρούμπου καὶ ἀπὸ τὸ κέντρον κατὰ πέντε μέτρα, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν, πρὸς τὸ περιβόλιον Μαργαρίτη, διπος τοῦτο φαίνεται ἀκόμη καὶ ἥδη. Κατὰ τὸ σχέδιον, ἐκεῖνο τὸ σημεῖον ἐλαμβάνετο ὡς βάσις, οὐχὶ βεβαίως ὡς σημεῖον ἴσοπεδώσεως τῆς ὅλης πλατείας, διπος ἐνόμισεν ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξαπατηθέντες, ἀλλ' ὡς τὸ μᾶλλον κεκλιμένον σημεῖον αὐτῆς, ἀρχομένης τῆς κλίσεως ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς της. Ἐλήφθησαν δὲ τὰ δέκα μέτρα ἐκ τῶν οἰκόπεδων μου, ἵνα ἐπαυξήσωσι τὴν κλίσιν κατὰ ἔν ακόμη μέτρον, οὕτω δὲ ἡ ὅλη τῆς πλατείας κλίσις σὺν τῇ παρεκτάσει αὐτῆς ἥσθελεν εἰσθαι ἐξ μέτρων, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ τὸ πραγματικὸν ὕψος τῆς πλατείας· τούναντίον μάλιστα,

πρὸς τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλευρᾶν ὑψοῦτο κατὰ δύο μέτρα (ἔν δπερ ἀπέκοψαν καὶ ἐν δπερ προστίθετο), εἰς τὸ κέντρον ἔμεινεν εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῆς ὕψος καὶ μόνον ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ἡ κλίσις ἔφθικνεν εἰς τὸ φυσικὸν σημεῖον. Τοιουτορόπως ἡ πλατεία τῶν ^{α'}Τύγχλῶν ^{Α'}Αλωνίων θά εἶχε κλίσιν οὐχὶ ἀνωτέραν τὴν τῆς πλατείας Γεωργίου τοῦ Αου. Τῇ ἐπεδίωκεν δ σχεδιάσσας μηγανικὸς διὰ τοῦ σχεδίου τούτου; ἐπεδίωκε να καταστήῃ ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πλατείας ὁρατὴν ἐκ τῆς μεσημβρίνης πλευρᾶς τῆς πόλεως, μὲ τοὺς ἐπ' αὐτῆς περιπατοῦντας, μὲ τοὺς πήδακας καὶ τὰς ἔξεδρας κ.τ.λ. Ἐπεδίωκε νὰ ἔξασφαλίσῃ τούλαχιστον ἀπὸ τοῦ

μέσου τῆς πλατείας καὶ ἄνω τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν πόλιν θέαν, τὴν ἔξηστάλιζε δὲ διὰ τοῦ ὕψους ὅπερ ἄφινεν αὐτῇ ἐν τῇ πρὸς ἄνω τολάς πλευρᾶς καὶ τὸ κέντρον, ὅπερ δια τῆς ἀποστάσεως ἥθελεν ὑπερτερεῖ τῶν ὑψηλοτέρων οἰκοδομῶν αἵτινες τυχὸν ἥθελον ἐγερθεῖ ἐπὶ τῶν κατώθι οἰκοπέδων. Ἐπεδίωκε νὰ καταστήσῃ δυνατὴν καὶ δι' ἐλαχίστης ἀνωφερέας τὴν πρὸς τὴν πλατείαν συγκοινωνίαν τῶν δύο ὁδῶν τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως, ἐπεδίωκε νὰ καταστήσῃ τὸ κρημνόδειο ἐκεῖνο μέρος κατάλληλον δι' ἐλικοειδεῖς ἀναβάσεις, ἐν μέσῳ δένδρων καὶ θάμνων, ἐπεδίωκε τέλος ν' ἀναδείξῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο, οὐχὶ ἔργον ἀγροίκου καλαισθησίας, ἀλλὰ μηχανικῆς ίκανότητος ἐπιωφελουμένης τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς θέσεως.

Αντὶ τούτων τί ἔπραξεν δὲ καὶ Δημάρχος; Διε-
νοθήν πρῶτον νὰ καταστήσῃ τὴν πλατείαν τε ψι-
καὶ ἀμέσως ὑψώνει αὐτὴν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, διὰ
νὰ τὴν καταστήσῃ ἀθέατον· χαμηλώνει αὐτὴν ἀπὸ
τοῦ ἄγνωτολεικόν, χαμηλώνει αὐτὴν εἰς τὸ κέντρον,
ὑψώνει αὐτὴν εἰς τὸ μεσημβρινόν καὶ δημιουργεῖ
ἐκεῖ τάφρους καὶ ἀνεγείρει τοίχους δευτέρας κα-
τηγορίας, διότι οἱ τῆς πρώτης ἐπεφυλάσσοντο
διὰ τὴν πρὸς δυσμάς πλευράν. Χωρὶς νὰ λάθῃ ὁ π'
οὖφιν τὴν ἔγκεκριμένην παρέκτασιν τῆς πλατείας,
χάριν τῆς ὑποίκιας ἐστερήθην μέρους τῆς ἰδιοκτη-
σίας μου, λαμβάνει διὰ δριών τῆς πλατείας τὰ
φυσικὰ τοῦ ἐδάφους δριαὶ καὶ ἀγεγείρει ἀποτρόπαια
τείχη, ἀτινα ἀποκόπτουσι πᾶσαν ἐπίδια περὶ
συγκοινωνίας τῶν δύο δδῶν τῆς μεσημβρινῆς
πλευρᾶς, τῆς πόλεως καὶ καταδικάζει τὸ κρημνῶ-
δεῖς ἐκεῖνο μέρος εἰς τύχην Ἐνετικοῦ φρουρίου διὰ
παντός. Τὸ μέρος δὲ ὅπερ μοι ἀφρούσθι δυνάμει
τοῦ σχεδίου μετὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν καὶ εἰς
δέκα μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πλατείας, ἀπο-
βαίνει βαθείᾳ τάφρος ἡ χαράδρα, μεταξὺ τῶν οἰ-
κοδομῶν καὶ τῆς πλατείας ἥτις εἰς ἄλλας ἀνάγ-
κας τῶν ἀνθρώπων θέλει χρησιμεύσει.

Αλλὰ λέγει δὲ καὶ Δημαρχός, ὃ πρὸς προέκτασιν τῆς πλατείας χώρος θὰ χρησιμεύσῃ ηδὴν ὡς οόδος· εὐχή ἀγαθή,, εἴθε νὰ γείνη! ἀλλ’ εἶναι τοῦτο δύνατον. άνευ ὑπερόγκου δαπάνης, εἰςεκα τοῦ ὑψούς εἰς δὲ ἀνήγαγον τὰ τείχη, καὶ γενομένη τοι-
κύτη ποίον σκοπὸν θὰ ἔξυπνητῇ ἀφοῦ δὲν ἔγει
διέξοδον καμμίσιν καὶ δὲν ὑπηρετεῖ οὐδεμίλιν ἀνάγ-
κην; ἀλλὰ λέγουσιν δτι θὰ μένη ἵνα σὲ χωρίζῃ
ἀπὸ τῆς πλατείας καὶ ἵνα μὴ ἀποκλείσῃς ποτὲ
τὴν θέσιν αὐτῆς ἀνεγείρων οἰκοδομάς. Εἶναι γε-
δοῖος δὲ ισχυρισμὸς, διότι δὲ θέσις ἀποκλείεται
καὶ ἐάν οἰκοδομήσω καὶ δέκα μέτρα πέραν τῆς
πλατείας, διότι κατεβίβασαν τὸ ὑψός τῆς πλα-
τείας, ἐν οὐδὲν δέοντι καὶ τὸ ἀνύψωσαν ἐν οὐδὲν πρέ-
ποντι· τοῦτο δύναται ἔκαστος νὰ ἀντιληφθῇ ἐάν
μεταβῇ ἐπὶ τόπου, θὰ τὸ δείξω δὲ καὶ πειρα-
ματικῶς λίαν προσεχῶς.

Αλλ. εἶναι δίκαιοιν νὰ γεινῃ γνωστὴ καὶ ή ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμη τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Σάουρωτ διὰ πόρο τινῶν ἡμερῶν εἰχον τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ νὰ γνωρίσω αὐτὸν μετά τοῦ δημοτ. μηχανικοῦ κ. Σορίου, δι᾽ αἵτιναν τῶν οἰκοπέδων τούτων καὶ κατ' ἐντολὴν ταῦτα κ. Δημάρχου. Οἱ ἀξιότιμοις κ. Σάουρωτ παρατηρῶν τὰ σχέδια καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Σάριου, ἐπὶ πάρούσα μου ἔλεξε τάδε ἐπὶ λέξεις: «Σεῖς κατηράγησας τὸ σχέδιον αὐτὸν, μὲ αὐτὰ τὰ ἀποτρόπαια τείχη, καὶ ἐστράγησας τὴν πλατείαν τῆς συγκοινωνίας μὲ δῆλην τὴν μεσημβρινὴν κάτω πόλιν. Εἰς τὴν Βύρωπην τρέλλαλινονται διὰ νὰ εὑρίσκουν ἄνωματα τινὰ ἐδάφους, διὰ νὰ κάμουν ἐπ' αὐτοῦ ἔργα ποιεῖται καὶ κατασκευάζουσι τοι- αῦτα τεχνήτα ὑψώματα, Σεῖς δὲ ἀνεγείρατε τοι- αῦτα χονδροειδῆ τείχη, ἐνῷ μὲ δλίγα ἔξοδα ἐδύνασθε νὰ κάμετε μικρὸν ἐπιχωμάτωσιν καὶ μίαν δενδροφυτείαν ἡ ὅποια θὰ ἦτο διὰ τοῦ διαβατοῦ!» Τότε δ. κ. Σόφιος Ἑγροκαταπίνων διεμαρτυρήθη λέγων διτὶ ἀδὲν εἶμαι ἐγὼ δὲ αἴτιος ἀλλ' δ. κ. Δημάρχος, θλέπω κι' ἐγὼ δὲ δὲν εἶναι κανονικόν τὸ ἔργον. Πρὸς ἐμὲ δὲ ἀποταθεῖς δ. κ. Σάουρωτ μὲ ὥκτειρε διὰ τὴν ἀδιαφορίαν μου. «Εἰσθε μοι

επίεν δὲ ἴδιωτα τάς καταθήσιμοις οἰκοπέδαις; πᾶς δὲν ἀνέφερθητε ἔγκαιρως ἔτιν προληπτικὴ τὸ κακὸν καὶ Σεῖς μὴ ζημιωθῆτε σπουδαίως καὶ ὁ τόπος νὰ μὴ ἀδικηθῇ τοιουτοτρόπως; διῆτι διὰ νὰ καταστραφοῦν αὐτὰ τὰ τείχη, ἀφοῦ ἔγιναν εἶναι δύσκολον προσέθετο δὲ ὅτι ὅχι ἐγώ μόνον, ὡς ἐνδιαφερόμενος, ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης ἐδύνατο νὰ προλαβῇ τὸ κακὸν μοὶ ἐξέφρασε λίαν εὐγενῶς τὴν λύπην του διὰ τὴν καταστροφὴν οὗτος μοὶ ἐγένετο καὶ ἐν τέλει μοι εἴπεν δὲν εἶναι ἀργά καὶ διῆτι δὲν δύναται εἰς οὐδὲν νὰ μὲ δοκιμήσῃ.

Ἐάν προκληθῶ δύναμαι ν' ἀποδεῖξω φευδᾶ καὶ τὸν ἀλλον ἵσχυρισμὸν τοῦ κ. Δημάρχου, διῆτι ἐγώ δῆθεν θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ τῶν στενοχωριῶν τοῦ ἔργου τῆς πλατείας προεύθεμνον νὰ κερδοσκοπήσω ζητῶν νὰ πωλήσω τὰ οἰκόπεδά μου πρὸς τὸν δῆμον ἀντὶ ὑπερόγκου τιμῆς. Ο κ. Δήμαρχος ἐνθυμεῖται ποίαν πρότασιν σχετικὴν τῷ ἔκαμεν καὶ ἐὰν κρίνῃ διῆτι οὗτος ὑπερβολικὴ ἀς τὴν ἐκθέση εἰς τὸ κοινὸν διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τοῦτο, ἐὰν ἐζήτουν νὰ ὠφεληθῶ ἐκ τοῦ δήμου καὶ νὰ κερδοσκοπήσω ἐπὶ τῶν στενοχωριῶν του. — Ἐν ἴδιαιτέρᾳ ἐντούτοις διατριβῇ μου θὰ ἔξετασω τὸ ζητημα πῶς ἐλύθη ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἔποψιν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἐλπίζω καὶ ἐν τούτῳ νὰ καταδεῖξω νέας τερατωδίας.

Ούτω λοιπὸν ἔγενοντο τὰ πράγματα καὶ πρὸς
ἔμην ζημίαν καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ ἕργου διπερ θά-
κοστήσῃ εἰς τὸ δῆμον τούλαχιστον 150 γιλιαδό-
δραχ. ’Αλλ’ ἐνῷ ἔγενοντο κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον,
ποὺ εὗρεν δὲ κ. Δήμαρχος τὰς αἰτίας διὰ νὰ μὲ
συκοφαντῇ, νὰ μὲ ὑβρίζῃ διὰ τῶν φίλων του, νὰ
μὲ παριστᾶ συνομέναντα μετὰ τῶν ἀρχῶν νὰ
τοῦ καταστρέψω τὴν μηχανικὴν φήμην ήν ἀπέ-
κτησε διὰ τοῦ ἕργου ἐκείνου;

Ἐγώ εἰδον μὲν γογγίζων ὅσα ἔγενοντο, ἀλλὰ
ἀπρατος, ἐνῷ εἶχον δικαιώματα νὰ διεκδικήσω.
Εἶδον ὅσα ἔκαμψαν, εἰδον τὸ μέρος δπερ μοὶ ἀφη-
ρέθη ἐκ τῆς ἴδιοτητος; μου, νὰ μὴ γρησμένη
διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν μοὶ ἀφηρέθη, εἶδον μειου-
μένην τὴν περιουσίαν μου δι' ἀσυνέτων καὶ πα-
ρανόμων ἔργων καὶ ξούγκων· ἕστερξα μάλιστα τὰ
γενόμενα καὶ ἔζητοσα νὰ μοὶ προσδιωρισθῇ τὸ
μέρος ἐνῷ ἐδυνάμην νὰ οἰκοδομήσω. Συνεπῶς
παρεκάλεσα τὸν κ. Δημαρχὸν νὰ μορφώσῃ τὸ μέ-
ρος ἑκεῖνο ὅπως δήποτε, καὶ δπως ἔγκρινῃ, διὰ νὰ
οἰκοδομήσω· ἀλλ' αὐτὸς διὰ τῶν περιυιωδῶν
καταστάντων πλέον ὅρκων του μὲ ἐνέπαιξεν ἐπὶ
τρεῖς μῆνας. Μετέβην εἰς 'ΑΟήνας δι' ἀλλας ὑ-
ποθέσεις μου καὶ οὐδεμίαν φχετικὴν ἐνέργειαν ἔ-
καμψον, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἐπανερχόμενος ἐνταῦθα
ἡθελον εὗρει ἐκπληρωμένην τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ
κ. Δημάρχου· ἐπανελθόντα δο κ. Δημάρχος ἔννοει νὰ
μὲ ἐμπατέῃ ἀκόμη καὶ μοὶ εἰπεν ὅτι δὲν ἐμόρφω-
σεν ἑκεῖνα τὰ μέρη διὰ νὰ μὴ προσβάλῃ τὰ συμ-
φέροντα τοῦ κηπουροῦ μου καὶ νὰ ἔχω ὑπομονήν.
Τότε ἔγω ἔχασα τὴν ὑπομονὴν αὐτὴν καὶ ἐ-
ζήτησα δι' ἀναφορᾶς μου παρὰ τῶν ἀρμόδιων ἀρ-
χῶν νὰ καταδεῖξω δτε οὐ κύριον παρειδίσθη τὸ
σχέδιον τῆς πόλεως οἰκητῶς, ἀλλ' οὔτε μοὶ εἶναι
δυνατὸν νὰ κάμω χρῆσιν τῆς ἴδιοτητος μου καὶ
ἐζήτησα νὰ ἔξετασθῇ τὸ ζήτημα παρὰ τῶν ἀρμο-
δίων, νὰ ἀποφασισθῇ δ τέχη τοῦ πρὸς παρέκτα-
σιν τῆς πλατείας προωρισμένου μέρους καὶ νὰ
μοὶ προσδιωρισθῇ ἡ γραμμὴ ἐφ' ἥς ἡδυνάμην νὰ
ἀνεγείρω οἰκίας. 'Η ἀναφορά μου εὑρίσκεται εἰς τὰ
δημόσια γραφεῖα καὶ ἔκαστος δύναται νὰ τὴν ἔδη-

Αὕτη ἦτο δὴ μόνη ἐνέργεια μου ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθ' οὓς δ. κ. Δῆμαρχος ἔγειρε σταυροφορίαν, χάριν τῆς ὁποίας μὲ κατεσυκοφάντησε, προσεπάθησε γὰρ ἐπισύρη κατ' ἐμοῦ τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, καὶ ἔξυπάτησε τοὺς ἀπλούστερους νὰ τὸν ἐκλαβῶσιν ὡς σωτῆρα τῆς πλατειᾶς, ἥρωατκῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενον, ἐνῷ ἐὰν ὑπάρχῃ καταστροφεὺς αὐτῆς εἴναι δὲ ίδιος κ. Δῆμαρχος.

Ζήτημα λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδὲ ἐπρόκειτο πλέον περὶ τῆς καταστροφῆς τῆς πλατείας· Ζήτημα ἔγεννησαν οἱ θέλοντες συνθήσως ν' ἀγυρτεύωσιν. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε Ζήτημα ἐνόμιζα ὅτι τὰ τοιαῦτα εἰς πόλιν καθὼς αἱ Πά-

τραί, κανγωμένην ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ λοιπὰ, δὲν λύονται διὰ φωνασκιών, ψευδολογιών, ἀγυρτιών, ἀναφορῶν καὶ παραχρημάτων τοῦ Σταματοπόλου, ἀλλὰ διὰ τῆς γνώμης τῶν εἰδημόνων, τῆς ἔξετάσεως τῶν ἀρμοδίων καὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐντεταλμάνων τὴν τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐπέπρωτο ἐν τούτοις τὸ σύστημα ὅπερ πρό τινων χρόνων ἐγκατίλισε περὶ ἡμῖν ὁ μακαρίτης Κεραμιδᾶς, πρὸς λύσιν τῶν ζητημάτων τοῦ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, νὰ τὸ ἕδω ἐν χρήσει καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ κ. Κανακάρη, διὸ δῆμως δὲν τὸν συγχαίρομαι ποστῶς.

Ἐν τέλει κ. Συντάκτα ἐκφράζω τὴν θαυμίαν
μου λύπην ὅτι χάριν ἐμοῦ ἔξυβρισθητε καὶ σεῖς
ἀλλὰ πέποιθα ὅτι περιφρονεῖτε τὰς μῆρεις ἐκείνες,
διότι γνωρίζετε ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας δι-
λόγκληρον θεωρεῖ μᾶς πολὺ ἀνώτερον καὶ τῶν μη-
θρεων καὶ τῶν μέριστῶν σας.

Δέξασθε κτλ.

‘Γιμέτερος.
H. ΚΟΛΛΗΡΟΣ,

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατάρθειν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ κ. Δημ.
Παππακωνσταντίνου, ἀντιπρόσωπος [τῆς] ἐν Στρα-
μνίτοις τῆς Μακεδονίας κοινότητος, ἐντεταλμένος
τὴν εἰσπραξιν συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς κοινότητος ἔκει-
νης, δεινῶς πιεζούμενής ὑπὸ τῶν πανσλαβίστικῶν
πειρασμῶν. Οὐδέτες "Εὐληην ἀγνοεῖ πολὺν δεινὴν δο-
κιμασίαν ὑφίσταται πρὸ χρόνων ὁ ἐν Μακεδονίᾳ
ἔλληνισμὸς ἐκ τῶν ἀρπακτικῶν τάσεων τοῦ παν-
σλαβίσμου, οὐδὲ ποτὸν ἀγώνα διεξάγουσι μικροὶ
καὶ πτωχαὶ κοινότητες κατ' ἔχθροῦ πανισχύονται.
Ο πανσλαβίσμος μυρίας καταβάλλει προσπαθείας
πρὸς σφετερισμὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἔλληνικῶν
χωρῶν. "Η πόλις Στρώμνιτσα, τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο
προπύργιον τοῦ ἔλληνισμοῦ, ὑπῆρξε τὸ κατ' ἔξο-
γὴν σημεῖον ἐναντίον τοῦ ὅποιού ἀπὸ εἴκοσι καὶ
ἐπέκεινα ἐτῶν διευθύνονται αἱ πεισματωδέστεραι
καὶ μᾶλλον ἐπίμονοι ἐκ μέρους τῶν παγσλαβίστι-
κῶν ὄργανων ἐπιθέσεις καὶ προσβολαὶ, τὰς ὅποιας
καρτερικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς πάντοτε ἀπέ-
κρουσαν οἱ κάτοικοι Στρωμνίτσης. Τὰ δργάνα ταῦ-
τα ἀποτυχόντα νὰ στήσωσι ἐν αὐτῇ κέντρον ἐνερ-
γείας, νῦν ἐπωφελούμενα τῆς μαστιζούσης τὴν κοι-
νότητα Στρωμνίτσης ἀνεχείσας, ἔνεκα τῆς ἐπισυμ-
βάσης κατὰ τὸ 1869 καταστρεπτικῆς πυρκαϊᾶς,
προέβησαν εἰς τὴν διὰ χρημάτων ἔζωντιν τῶν συ-
νειδήσεων ἀπλοικῶν τινων ἀνθρώπων, διὰ τῶν ἐν-
εργειῶν καὶ ῥάδιουργιῶν τῶν ὅποιων ἐπιδιώκουσι
τὸν σφετερισμὸν τοῦ ἡμιτελοῦς κτιρίου τῆς ἔκκλη-
σίας τῆς κοινότητος, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὅ-
ποιού σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν ἀπὸ πολλοῦ
ῆδη ἔχουσι κατατεθειμένον. "Η κοινότης Στρωμνί-
τσης, ταῖτοι εἰσέτι ἐν τῇ τέφρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς κυ-
λιομένη, ἥθελε καταρθώσει ἀναμφισβόλως μέχρι
τούδε ν' ἀνεγείρῃ τὴν ἔκκλησίαν, ἐὰν ἀπαντα τὰ
εἰσοδήματα αὐτῆς δὲν διέθετεν εἰς ἀνέγερσιν καὶ
διατήρησιν τῶν σχολείων της, ἀτίνα εἶναι ἐκ τῶν
καλλιτέρων ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν. Ἄδυνατούσα
θέτεν ἀφέαυτῆς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν
δαπάνην τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ κτιρίου τῆς ἔκ-
κλησίας, τὴν ἐπιτακτικῶς ὑπὸ τοῦ γεγονότος τῶν
προμυησθέντων πανσλαβίστικῶν διαβηγμάτων ἐπι-
βαλλομένην αὐτῇ, θαρρούντως προστρέψει καὶ ἐ-
σαιτεῖται ἐπὶ τούτῳ τὴν γενναῖαν συνδρομὴν τῶν
φίλοπατρίδων διμογενῶν, διαβεβαιοῦσα δτὶ μετὰ
πολλῆς τῆς εὐγνωμοσύνης ἀποδέχεται καὶ τὸ τά-
λαντον τοῦ πλουσίου καὶ τὸν ὅδολὸν τοῦ πτωχοῦ.
Ἐπὶ τούτῳ ἥλθεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἀξιότιμος
κ. Δημ. Παππακωνσταντίνου, μετὰ πιστοποιητι-
κῶν ἀναμφισβητήσιων τῆς κοινότητος καὶ μετὰ πα-
τριωτικοῦ ζήλου ὑπὲρ αὐτῆς, ἣς ἐστὶ πολύτιμον
καὶ ἀγαπητὸν τέκνον. "Ο κ. Δήμαρχος ἡμῶν ἔλαβε
γνῶσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης καὶ προθύμως προσ-
εφέρθη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς οὐδὲν
ἥτεν καὶ οἱ εὐπορώτεροι τῶν ἡμετέρων συμπολι-
τῶν δὲν θὰ δειχθῶσιν ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφοροι πρὸς
τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην κοινότητα, ἢτις διεξάγει τόσου

πέργαν καὶ πατριώτειὸν ἀγῶνα, ἀνώτερον τῶν μέσων καὶ τῶν θυνάμεων τοῖς.

τήσεως νὰ μὴ μεταμεληθῶσι πολὺ ταχέως, διότι τὸ ἐφεύρον καὶ τὸ ἔγκαινίασαν.

— 'Ο συμπολίτης ἡμῶν κ. Θάνος Τσίπηρας πρὸ καιροῦ τελωνικεὸς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ νοητόνων, προσήγθη ἐπαξέιμες των ἴδιοτάτων του τούτων εἰς ὑπελεγκτὴν τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

— Χθές τηλεγραφικώς ἀνηγγέλθη τῷ γνωστῷ διευθυντῇ τοῦ «Γαλλικοῦ καρδιναλίου» κ. Μάρκω Φιλίππου ὅτι τὰ ἐν τῇ ἑκθέσει τῶν οἰνων καὶ οἰνοπνευμάτων τοῦ Βορδὼ ἀποσταλέντα ἑκθέματα τῶν προϊόντων τοῦ ἔργοστασίου του ἔτυχον ἀργυροῖς βραβείοις μετ' ἐπαίνου. Μεγίστη εἶναι ἡ ικανοποίησις αὕτη τοῦ κ. Φιλίππου ἀξιουμένου νὰ ἔρῃ τοὺς οἰνους καὶ τὰ οἰνοπνεύματα τῆς Ἰδίας κατασκευῆς ἐκτιμώμενα ἐν ἀγῶνι διεθνεῖ, ἐνῷ συναγωνίζονται πρὸς ἀλληλα τὰ ἐντελέστερα τῆς οἰνοποίιας συστήματα καὶ ἐνῷ ἐπιδείκνυται ἡ Ειρημηχαία τῶν μᾶλλον προκριμένων χωρῶν. Πρὸς χρόνων δὲ κ. Φιλίππου ἔργαζεται ἐνταῦθα μετ' ἀκουράσου ζήλου εἰς τὴν Κελτίωσιν τῶν οἰνων καὶ οἰνοπνευμάτων του, τὰ προϊόντα δὲ τοῦ ἔργοστασίου καὶ τῆς φιλοπονίας του ἐξετιμάθησαν παρ' ἡμῖν πάντοτε ἵσα τοῖς Βρύσιοις· ἥδη τὴν ἀξίαν των ταύτην ἀνεγνώρισεν ἀνώτερον κριτήριον καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτη πολλὰ ἀπειθύνομεν τῷ κ. Φιλίππου συγχαρητήρια.

— ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑδομάρδις ταύτης ὁ
κ. Ἰω. Γαλάνης τέως δικηγόρος, ἀνέλαβε τὰ κα-
θήκοντα τοῦ β'. ἀστυνόμου ἐνταῦθα καὶ οὕτω ἤδη
ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν πεφωτι-
σμένην ἐνέργειαν δύο νέων ἐπιστημόνων φιλοτί-
μιων καὶ ἀκούραστων, ὅστε εὐέλπιδες ἀναμένουσι
πάντες τὰ εὑάρεστα ἀποτελέσματα.

— Πολλοὶ νέοι καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως μεθεῖ-
ξαν τοῦ ἐν 'Αθήναις γενομένου ἐπ' ἐσχάτων συν-
αγωνισμοῦ διὰ τας θέσεις τῶν δοκίμων τοῦ πολε-
μικοῦ ναυτικοῦ, ἔνοι δ' ἐξ αὐτῶν καὶ διέπρεψαν
κατὰ τὴν δοκιμασίαν τῶν. Δυστυχῶς θλιβερά ἀγ-
γέλματα διαβιβάζονται αὐτοῖς ἐκ τῆς Πρωτευού-
σης, οἷς διηρεύεται τὸν ἑραρχόν τῶν ποτίσματος
Θρασούντων θάληθισσαν υπὲρ σφίντερα διαλλαγήματα,
αἵτινα δὲν ἀνεγράφησαν ἐν τοῖς ὄροις τοῦ δια-
γωνισμοῦ, δικαιώματα δηλονότι ίστορικῶν ὄνομά-
των, δικαιώματα ἐκ καταγωγῆς ἐκ ναυτικῶν τό-
πων καὶ τὰ παρόμοια ὅπερ εἶναι ἀδικον. Οἱ ἡμέ-
τεροι νέοι συμπολιτεῖται δὲν ἐννοοῦσι βεβαίως νὰ
προτιμηθῶσι τῶν ἀνωτέρων τῶν κατὰ τὰς γνώσεις,
τὴν χρηστότητα τὴν ἔυεξίαν κ. τ. λ. ἀλλὰ βρέ-
ως; θὰ φέρωσι τὴν προτίμησιν ἀλλων μόνον καὶ μό-
νον διότι ἐλαβόν τὸν κόπον νὰ γεννηθῶσιν ἐπίγονοι
ίστορικῶν οἰκαν, ἢ τὴν τύχην νὰ κατάγωνται ἐκ
τόπων ναυτικῶν, καὶ ἀξιοῦσι νὰ κριθῶσι μὲ τὸ
ἴδιον μέτρον διοῦθα κριθῶσι καὶ οἱ λοιποί. 'Ελπί-
ζουσιν ἐντούτοις ὅτι δ. κ. 'Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν,
ἡμέτερος Βουλευτὴς θὰ κηδεμονεύσῃ τὰ δικαιώμα-
τα τῶν νέων συμπολιτῶν τούς καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ
νὰ θυσιασθῶσι ταῦτα εἰς τὰς πλάνας καὶ τὰς
πολλήψεις.

— ‘Η κ. Μαρία Καλαποδούλου παρακαλεῖ δι’ ήμων τοὺς πρὸς οὓς εἶχεν ἐμπιστευθεὶς γραμμάτια τοῦ λαχείου τῆς κεντητῆς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς διάθεσιν, νὰ διαβιβάσωσι τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα καὶ τὰ τυχόν μὴ διατεθέντα γεγραμμένα τῇ ἀδελφῇ της κ. Χρυσοῦλᾳ Α. Καλαποδούλου εἰς Πάτρας διότι λίγην προσεγγών μήνεται ἡ ἐκκύβευσις.

— Μετὰ μακράν νόσον ἀπέθανεν ἐνταῦθα ἐν προκεχωρημένῃ ἡμέρᾳ δὲ Δημήτριος Χρυσανθάκης ὁ ἀρχαιοτέρος τῶν εὐταῖθα ξενοδόχων τὴν δὲ παρελθοῦσαν δεινέργαν ἐκπειθήη παρακολουθούστων τὴν ἐκφοράν πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων. ‘Πάλιρα ἀγαθότης τοῦ χρηστοῦ ἀνδρὸς, ἡ φιλανθρωπία του καὶ διάλιτιος χαρακτὴρ τὸν εἰχόν καταστήσει ἐκ παλαιοῦ ἀγαπητὸν παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα, γνωστὸν δὲ εἰς πλείστους δύσους ἥμεδε μποὺς καὶ ξένους οἵτινες διῆλθον ἢ διέμενον εἰς τὰς Πάτρας, καὶ οἵτινες μετὰ λύπης θά μάθωσι τὸν θάνατόν του.

— ‘Ο κ. δήμαρχος’ ήμδων εὑρίσκων τὴν ἀξί-
ωσιν τῶν ἐνταῦθα κτημάτων περὶ ταχείας ἀνα-
συστάσεως τῆς ἀγροφύλακτης, ήν διεργηνεύσαμεν εἰς
δύναμιν τοῦ αὐλία τοῦ φρουρολογούμενου συνεκά-

λεσσ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην τὸ δόδημοτ. συμβούλιον καὶ ἔκανόν τις μετ' αὐτοῦ τὸ ζωτικόν τουτο διὰ τὴν ἐξοχὴν ἡμῶν ζήτημα. Η ἐνέργεια αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου ἐστὶν ἀξία πολλᾶν ἐπαίνου καὶ μαρτυρεῖ ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐν τῇ ἐξοχῇ τάξεως θῆτα παντες ἐπιθυμοῦσι καὶ ζητοῦσι. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων θὰ ἐνεργήσῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος, ἵνα ἡ φύλαξις τῶν κτημάτων ἀποδηθῇ ἀποτελεσματικὴ καὶ μὴ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὰς τάξεις των ἀνθρώπων ἐννοοῦντες νὰ μισθοδοτοῦνται χωρὶς νὰ πράττωσιν οὐδέν. Τὰ ἀποτελέσματα ἐγκαίρως θ' ἀνακοινώσωμεν.

— 'Ο κ. Β. 'Ανδρονόπουλος: Αρχαῖος ηθοποιὸς διερχόμενος τῆς πόλεως ἡμῶν μετὰ μικροῦ δραματικοῦ θάσου, ὀλίγας ἔχοντος ἀξιώσεις, οὐαδώσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἥμετέρου δημοτικοῦ θεάτρου τρεῖς παραστάσεις. Προχθὲς ἐδώσε τὸν «'Οθέλλον,» αὔριον δὲ τὸν «'Αθανάσιον Διάκονον.» Οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὴν παράστασιν τῆς προχθὲς ἐπεδοκίμασαν τὸν καλλιστὸν τεχνίτην καὶ ἐνεθάρρυναν αὐτόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

‘Ο ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰωνικῆς Τραπέζης
Δηλαπόποιεῖ.

“Οτι την δωδεκάτην Σεπτεμβρίου τού τρέχον-
τος έτους ήμέραν Κυριακήν ἐκθέτει εἰς ἔκουσιον
πλειστηριασμὸν, τελεαθησόριενον ἐνώπιον τοῦ συμ-
βολαιογράφου Πατρῶν κ. Νικολάου Θωμοπούλου,
καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου του, κειμένου ὑπὸ τὴν ἐν
τῷ 15 τετραγώνῳ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν οἰ-
κίαν του δίδει Κορίνθου παρὰ τὴν κεντρικὴν πλα-
τείαν εἰς Γεώργιος Α'.δ μίᾳ ἀνώγειος λιθασθεστό-
κτιστος οἰκία, κειμένη εἰς τὸ 38 τετράγωνον τῆς
κάτω πόλεως Πατρῶν, ἔχουσαν πρόσοψιν πρὸς
μεσημβρίαν πήγεων δέκα καὶ ὄψις πήγεων δώδεκα,
βάθος δὲ πήγεων τεσσαράκοντα τεσσάρων καὶ
18,00, μετά τοῦ αὔξοντα της ἀνώστης τε-
κτονικῶν τετραγωνικῶν τριακοσίων τεσσαράκοντα
ἔνδεις καὶ 80,00 μετά τοῦ πεζοδρομίου της, συ-
ορέουσαν ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον κληρονόμων
Μπεναρδῆ, δυτικῶς μὲ οἰκόπεδον 'Ροξάνδρας 'Ασπη
μακοπούλου, μεσημβρινῶς μὲ δημόσιον δρόμον καὶ
ἀρκτικῶς μὲ οἰκόπεδον Δημητρίου Πατρινοῦ, πρώην
τῆς κυριότητος Δημητρίου Φιλίππου.

‘Ο ἐν λόγῳ πλειστηριασμὸς ἀρχεται τὴν 10
π. μ. ὥραν καὶ περαιοῦται τὴν 12 τῆς μεσημβρίας
τῆς. 12 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους, ἡ δὲ κατα-
κύρωσις γεννησομένη εἰς τὸν τελεθταῖον πλεισδότην
ἔσεται ὑποχρεωτική δι' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἔγ-
κρισιν τῆς διευθύνσεως τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης ὑπό-
χρεων. Οὕτα μετὰ τὴν ἔγκρισιν ταύτην νὰ συντάξῃ
ἀνυπερθέτως μετὰ τοῦ ἐν Πάτραις κλάδου τῆς Ἰ-
ονικῆς Τραπέζης τὸ ἀνηκον τῆς ἀγόροπωλησίας
συμβόλαιον καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς
τὸ πίνακα.

Ἐν ἀρνήσει τοῦ ὑπερθεματιστοῦ νὰ συμικροφωθῇ
μὲ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεούται οὗτος νὰ πληρώσῃ εἰς
τὸν κλάδον τῆς Ἰουνικῆς Τραπέζης ὀλόθυληρον τὸ
τίμημα δικαστικῶς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ
τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκρίσεως τῆς κατακυρώσεως, ἔδυ-
νάμεν τῆς περὶ ταύτης συμβολαιογραφικῆς ἐκθε-
σεως ήτις ἐν τοιαύτῃ περιστάσει θεωρεῖται πλή-
ρης καὶ ἴσχυρὸς τίτλος πωλήσεως διὰ τὸν κλά-
δον τῆς Ἰουνικῆς Τραπέζης καὶ ὑποχρεωτικὴ θιάζη
τὸν ἀγοραστὴν.

Ἐν Πάτραις τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1882.

Ο διευθύντης

ΕΠΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή πλησίον τῆς νεοδημήτου οἰκίας Ἀδελφῶν Τριάντη· ἀνώγειος οἰκία τῆς κυρίας Δικαίωντος Τζικλητῆρα. Πληροφορίας διά τὰ περιτέρω προσδιορίζεται.